

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Γεγραμμένον ὅπισθεν τῆς εἰκόνος.

Τὴν πάρος ἐν σοφίῃ περίφεντον ἀν' Ἑλλάδα μέσσην,

Παυτοίων τ' ἀρετῶν ἄνθεσι βριθαμένην,

Χειρ Σοφίης ἔγραψεν, δτ' ἔφθιτο, Αἰκαταρέναν,

Μητρολαστιγήτην, τὴν Δοσίου ἄλοχον·

Ω κεφαλὴ κείνης γε καὶ ὅμματα σεμνὸν ὄρῶντα,

Χείλεξ δ' ἡδυεπῆ, καὶ χέρες ὀζυγράφοι,

Ηθεα θ' ἡμερόσεντα, ἔρως δέ τε πατρίδος αἰνός,

Καὶ τλήρων κραδίη καὶ νόος ὑψιθάμων!

Αἴθε σε μάποτ' ἔγγων, μεγαλῆτορ, πότνα γυναικῶν,

Ἐκ λεχέων γεγονὼς ἡ τυφλός, ἡ νέκυς·

Νῦν δὲ φίλη, κλάω σε τανηλεγέ' ὑπνον ἔχουσαν

· Αὐτὶ σοφῆς ἔμπνου, εἰκόν' ἀπνοιῶν σοφίας.

Ἐποιηθη τῇ ιβ'. Μαῖου φωνή·

Λύσις τοῦ ἐν τῷ ΚΓ'. Φυλ. Αἰνίγματος.

Νικη-φόρος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.